

KJÆRE TILSKUER,

VI VIL GJERNE FORLENGE DIALOGEN MELLOM DEG OG OSS. TIDLIGERE HAR VI GJENNOMFØRT DISKUSJON MED TILSKUERNE ETTER FORESTILLINGEN. MEN DET VISTE SEG SNART, AT »MØTE-SITUASJONEN« IKKE FIKK ENHVER TIL Å FØLE SEG TRYGG NOK TIL Å UTRYKKE SEG FRITT.

IMIDLERTID VIL VI GJERNE FORNEMME HVER ENKELT TILSKUERS UMIDDELBARE INDIVIDUELLE INNTRYKK AV FORESTILLINGEN. DERFOR BER VI DEG – HVIS DU FØLER BEHOV FOR DET – Å SETTE PÅ PAPIR DINE REAKSJONER PÅ FORESTILLINGEN I SKRIFT, TEGNING ELLER HVORDAN DU VIL MEDDELE DET.

KANSKJE VIL DU SAMTIDIG FORTELLE OSS, HVEM DU ER, ALDER, KJØNN OG YRKE. ANONYMT HVIS DU FORETREKKER DET.

MED VENNLIG HILSEN
ODIN TEATRET

Min Fars Hus ble spilt 314 ganger i perioden april 1972 – januar 1974. Forestillingen, som kunne ta cirka 60 tilskuere, ble vist i følgende land: Danmark, Sverige, Norge, Finland, Tyskland, Sveits, Frankrike, Italia, Polen, Jugoslavia. Tilskuerne fikk vårt brev da de gikk fra forestillingen. Det kom 652 svar fra Danmark, Sverige, Norge, Italia og Frankrike. Påfallende få av dem var negative.

Utvalget i denne boken har konsentrert seg om de brev hvor tilskueren, med spørsmål og endog motsigelser, ikke vurderer forestillingen men uttrykker en undring over forestillingens virkning, i et umiddelbart, personlig språk, som noen ganger munner ut i dikt. Brevene er ikke redigert.

Det dreier seg altså om dette: Reaksjoner av tilskuere som, hjemme hos seg selv, dvs. i en situasjon av trygghet, og av egen vilje føler behov til å feste sine inntrykk skriftlig. I sånn henseende er disse brevene sjeldne vitnemål. Kunstpsykologer og teatersociologer ville kalle dem et enestående materiale. Men viktigst: I deres personlige, suggestive språk maner de til forsiktighet hos alle førere som i folkets navn vurderer og bestemmer hva folket kan bli opptatt av, fundere over eller rørt av.

E. B.